

Jeg skal nævne et Par Stykker. Det var et Tilfælde, hvor en lille Bagatel gik itu paa en af Færgerne, det skulde laves i Stand i Nyborg, skønt det let med en ganske ringe Bekostning kunde være sket i Korsør. Man telegraferede saa til Maskinværkstederne i Nyborg, og man fik det Telegramsvar, at til dette Stykke Arbejde skulde der bruges Syre, og for at faa denne Syre over skulde man have en Ekstravogn og maaske en Ekstrafærge; man mente da, at det blev for dyrt at faa det gjort paa den Maade, og saa sendte man Genstanden over til Nyborg, for at den kunde blive lavet i Stand derovre, hvilket tog Tid og kostede adskilligt mere, end om det var sket i Korsør. Saa er der en anden Historie, som jeg synes er ret karakteriserende. Der gik en Rude itu paa en af Færgerne ved Strib, man telegraferede til Nyborg om at faa en Glarmestervend derned, og han kom ogsaa pr. Bane, men det var saa uheldigt, at han alligevel ikke kunde sætte Ruden ind, fordi han ikke havde faaet det Glas med, han skulde bruge dertil, idet han ikke havde faaet ordentlig Besked derom. Jeg ved ikke, om dette er sandt, men det siges Mand og Mand imellem, og det paastaas med Bestemthed, at det forholder sig saaledes, som jeg her har refereret det.

Jeg ved heller ikke, hvad den højtærede Trafikminister siger til et andet Forhold, som jeg her skal omtale. I Sommer, da et af Kielerskibene var til Reparation, maatte de andre sejle hver Nat, den ene Nat frem, og den anden Nat tilbage, og foruden dette maatte de gøre Ture over Bæltet om Dagen. Mandskabet ved Maskinen, der naturnødvendigt maatte blive overanstrengt, klagede derover og bad om en Forandring i disse Forhold. Maskininspektøren i Nyborg tillod sig da bag Kaptajnens Ryg at skrive til Maskinmesteren, at han ansaa det for korrekt, at man paa Dagture over Bæltet nøjedes med halvt Mandskab i Maskinen. Maskinmesteren om Bord, der er en Mand, der baade kender Søloven og Søfartsreglerne, meldte dette til Kaptajnen, hvad der, efter min Mening, var hans Pligt, og Kaptajnen forbød da, og med fuld Ret, at sejle med halvt Mandskab. Mandskabet kom under Vejr hermed og blev naturligvis ked over, at det ikke fik nogen Lettelse, men blev overanstrengt hver eneste Nat. Da jeg kom til at tale med dem og hørte, at de vare meget bedrøvede over det, sagde jeg til dem, at de kunde være glade for, at det var gaaet som sket var, Kap-

tajnen havde kun gjort sin Pligt, og hvis det havde vist sig, at de kunde have gjort disse Ture med halvt Mandskab, vilde Sparesystemet maaske have ført til, at de for Fremtiden vare komne til altid at gaa med halvt Mandskab. Jeg anser det for at være den Slags Besparelse og Økonomi, der ikke har Spor af Betydning for denne store Drift, og som jeg derfor ikke kan andet end kritisere.

Og hvordan gaar det med Ledelsen af Driften af Skibene i Korsør? Tidligere var der en Mand, som besørgede Ledelsen, og som derfor fik 1,200 Kr. om Aaret. Men ogsaa disse 1,200 Kr. skulde spares, og man ansatte saa en af Kaptajnerne til at have denne Ledelse, skønt han jo i Forvejen har sit fulde Ansvar og sin fulde Tjeneste. Hvad er Følgen bleven? At den ene efter den anden bliver syg af Overanstrengelse og enerveres, saa at den Besparelse, der er sket, er gaaet tabt adskillige Gange. Der er i Forvejen nok til at gøre disse Førere overanstrengte og overnervøse, thi det er saavist ikke nogen let Stilling at staa paa Færgerne Dag ud og Dag ind under en Trafik, hvor der er Fare til Stede under uheldige Vejr- og Vindforhold. Disse uheldige Forhold komme vi ikke bort fra, før vi faa Statens Skibe og Færger tagne bort fra Maskinafdelingen og lagte ind under Trafikafdelingen med en særlig Søfartschef, en Mand, der har Forstaaelse af, hvad der hører til for at kunne dirigere en Søfartsvirksomhed. Denne Søfartschef maa have Ret og Pligt til at varetage Materiellets Godhed og Sødygtighed og til at ansætte det fornødne og kvalificerede Mandskab paa samtlige Skibe og Færger. Jeg er saa sikker paa som noget, at enhver Sømand her i Landet lige fra Admiralen og til Matrosen vil give mig Medhold i, at det her af mig udtalte Synspunkt er korrekt og rigtigt.

Jeg skal dernæst vende mig til vor Jernbanedrift paa Landjorden, thi ogsaa der er jeg temmelig sikker paa er mange Smaabrøst og Smaasynder at rette. Rundt omkring tales der om, at der mangler saa en Mand her og saa en Mand der — det er ikke fra et enkelt Sted, men fra mange forskellige Steder, at det siges. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at fra min egen By har jeg ingen Klager; dels fordi jeg vogter mig for at tale med de Mænd der, og dels maaske ogsaa, fordi Forholdene der ere bedre; man kunde maaske ogsaa tænke sig, at det er af den Grund, at man ikke vil risikere, at det skulde tros, at det var fra dem, jeg havde mine